

บันทึก

เรื่อง การมอบโครงการให้บริการวิทยุโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกของ
กรมประชาสัมพันธ์ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ดำเนินการ

สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ นร ๑๒๐๔/๑๑๗๕๑ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมประชาสัมพันธ์แจ้งว่าได้เตรียมดำเนินโครงการให้บริการวิทยุโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกโดยใช้ความถี่สื่อสาร ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุโทรทัศน์แห่งชาติให้จำนวน ๒ ความถี่ คือ ๒,๕๐๘ และ ๒,๕๒๔ MHZ ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้บริการประชาชนในเรื่องของการศึกษาและการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการ แต่เนื่องจากกรมประชาสัมพันธ์ได้รับจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีในจำนวนที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการดังกล่าวให้ลุล่วงไปได้ กรมประชาสัมพันธ์จึงประสงค์จะมอบให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ในการนี้ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ได้มอบให้บริษัทสหคินิมา จำกัดซึ่งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ เสนอแนวทางในการดำเนินการโครงการดังกล่าว ตลอดจนผลประโยชน์ตอบแทนที่บริษัทสหคินิมาจะให้แก่กรมประชาสัมพันธ์ตลอดอายุสัญญาของโครงการ ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์พิจารณาแล้วเห็นควรรับพิจารณาข้อเสนอของบริษัทสหคินิมา และได้ขออนุมัติสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการเจรจาทกลงกับบริษัทสหคินิมาฯ ในรายละเอียดและเงื่อนไขต่าง ๆ ต่อไป

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยหลักการแล้วการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ ดังนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีจึงหารือว่า

(๑) สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็นหน่วยงานประเภทใด (ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ) และหากโครงการดังกล่าวข้างต้นมีวงเงินหรือทรัพย์สินถึงหนึ่งพันล้านบาท การที่กรมประชาสัมพันธ์จะมอบโครงการให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ดำเนินการ จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่

(๒) โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มิได้ดำเนินการโครงการดังกล่าวเอง แต่ได้มอบให้บริษัทสหคินิมาฯรับไปดำเนินการ ดังนั้น การที่บริษัทสหคินิมาฯจะเข้ามารับดำเนินการโครงการดังกล่าวจากกรมประชาสัมพันธ์จะอยู่ในข่ายที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและกรมประชาสัมพันธ์) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ แล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า กิจกรรมตามโครงการนี้ กรมประชาสัมพันธ์ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้จัดทำและดำเนินงาน เมื่อกรมประชาสัมพันธ์ได้รับการจัดสรรความถี่จำนวน ๒ ความถี่ แล้ว ได้มีการติดต่อประสานงานและตกลงกันในเบื้องต้นว่าจะมอบโครงการนี้ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้รับไปดำเนินการ และต่อมาได้มีการตกลงกันที่จะมอบโครงการนี้ให้บริษัทสหศินิมา จำกัด ซึ่งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ถือหุ้นร้อยละ ๙๑ เป็นผู้รับไปดำเนินการซึ่งกรมประชาสัมพันธ์ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย แต่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่าโครงการนี้ คาดหมายว่าจะมีวงเงินลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ประมาณ ๓๔ ล้านบาท ส่วนสถานที่ตั้งเครื่องส่งและเสาอากาศจะขอใช้ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ก็ตาม แต่ตามมาตรา ๑๑^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่าคณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ แม้ว่าโครงการจะมีวงเงินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาทก็ตาม สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้หารือปัญหาดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เห็นว่าจากข้อเท็จจริงดังกล่าว มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็นหน่วยงานประเภทใด (ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ) และหากโครงการดังกล่าวมีวงเงินหรือทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป การที่กรมประชาสัมพันธ์จะมอบโครงการให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ดำเนินการจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ใช้บังคับกับการร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชน(หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติ^๒ ประกอบกับมาตรา ๖^๓ ซึ่ง

^๑มาตรา ๑๑ โครงการใดมีวงเงินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาทหรือน้อยกว่าวงเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

^๒หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการให้สัมปทานหรือให้สิทธิแก่เอกชน หรือการร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นอำนาจการพิจารณาของบุคคลผู้เดียวหรือหน่วยงานเดียวและในเรื่องสำคัญจะกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ทำให้การพิจารณาอาจเป็นไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สัมปทานตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๕ ส่วนใหญ่กฎหมายไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติและใช้บังคับแก่การให้สัมปทานหรือการร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการที่มีการลงทุน หรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“เอกชน” ในที่นี้ย่อมหมายความว่าบุคคลซึ่งไม่อยู่ในอำนาจควบคุมหรือกำกับของรัฐบาลนั่นเอง ปัญหาในเบื้องต้นจึงต้องพิจารณาว่า สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็น “เอกชน” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ หรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้มีการจำแนกทรัพย์สินของ รัฐออกเป็น ๒ ส่วน โดยส่วนหนึ่งอยู่ในความควบคุมของรัฐบาลเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ แต่ อีกส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์สินของรัฐที่จัดแยกเฉพาะไว้เพื่อให้ใช้จ่ายสำหรับสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยมีการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ขึ้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๔ ทวิ^๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ.๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๑) อันเป็นหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาและจัดหาประโยชน์ให้แก่กองทรัพย์สินนี้โดยเฉพาะ (มาตรา ๕ วรรคสอง^๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ.๒๔๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๑) และอยู่ ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งกรรมการเกือบทั้งหมด(ยกเว้นประธานซึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นโดยตำแหน่ง) พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งด้วยพระองค์เอง (มาตรา ๔ ตริ^๗)^๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์พ.ศ.๒๔๗๙ ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

^๕มาตรา ๖ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการที่ประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ในโครงการใด เสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการโดยละเอียดตามประเด็นหัวข้อที่สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดต่อกระทรวงเจ้าสังกัด

^๖มาตรา ๔ ทวิ ให้ตั้งสำนักงานขึ้นสำนักงานหนึ่งเรียกว่า”สำนักงานทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์” มีหน้าที่ปฏิบัติการตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง

ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็นนิติบุคคล

^๗มาตรา ๕ ทรัพย์สินส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดินและทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บรรดาที่เป็นเครื่องอุปโภคบริโภค ให้อยู่ในความดูแลรักษาของสำนักพระราชวัง

ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นอกจากที่กล่าวในวรรคก่อน ให้อยู่ในความดูแลรักษาและ จัดหาผลประโยชน์ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

ทรัพย์สินส่วนพระองค์นั้น การดูแลรักษาและการจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามพระราช อัยาศัย

^๘มาตรา ๔ ตริ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า”คณะกรรมการทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง และ กรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า ๔ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์จะได้ทรงแต่งตั้งและในจำนวนนี้จะได้ทรงแต่งตั้งให้เป็น ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หนึ่งคน

ให้คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่ดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการ ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มอบหมาย และมีอำนาจลงชื่อเป็นสำคัญผูกพัน สำนักงานทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์

๒๔๙๑) การดำเนินงานของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์จึงมิได้อยู่ในการควบคุมหรือกำกับของรัฐบาล ดังนั้น สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ย่อมมิใช่ส่วนราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และมีใช้รัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ (มาตรา ๔)^๗ และก็มีใช้หน่วยงานอื่นใดภายใต้รัฐบาลด้วย เพราะมิได้อยู่ในการควบคุมหรือกำกับของรัฐบาลที่จะจัดให้ดำเนินงานตามความประสงค์ของรัฐบาลได้ แต่การดำเนินธุรกิจของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นไปเพื่อจัดหาผลประโยชน์ให้แก่กองทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อใช้จ่ายสำหรับสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นงานที่แยกอยู่เป็นเอกเทศต่างหาก และเท่าที่เป็นมาการที่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เข้าถือหุ้นในบริษัทรัฐวิสาหกิจแห่งใด ก็ถือว่ามีฐานะอย่างเอกชน ไม่มีการนับส่วนที่มีหุ้นนั้นว่าเป็นของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จากเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็น “เอกชน” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕

โดยที่คลื่นความถี่ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้รับจัดสรรมาเป็นทรัพย์สินของกรมประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ ตามนัยความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องการดำเนินการเพื่อจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ในระบบ UHF (เรื่องเสร็จที่ ๕๔/๒๕๓๖)^๘ ดังนั้น ถ้าโครงการนี้มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕

ประเด็นที่สอง การที่บริษัทสทศนิมาฯจะเข้ามารับดำเนินการโครงการดังกล่าว

^๗มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดถึงรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

- (ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ
- (ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ และ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม(ก) และ/หรือ(ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ และ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม(ค) และ/หรือ(ก) และ/หรือ(ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการ และ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม(ง) และ/หรือ(ก) และ/หรือ(ข) และ/หรือ(ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

ฯลฯ

ฯลฯ

“บันทึก เรื่อง การดำเนินการเพื่อจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ในระบบ UHFส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุดที่ นร ๐๖๐๑/๑๔๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

อยู่ในข่ายที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้ว่าสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์จะถือหุ้นในบริษัทสหคีนีมา ร้อยละ ๙๑ ก็ตาม แต่เมื่อสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มิได้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จึงไม่มีผลทำให้บริษัทสหคีนีมา เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ แต่อย่างใด บริษัทสหคีนีมาจึงมีฐานะเป็น”เอกชน”เช่นเดียวกัน

ส่วนปัญหาที่ว่าเมื่อบริษัทสหคีนีมา จะเข้าดำเนินการโครงการดังกล่าวจะต้องอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ หรือไม่ นั้น กรณีนี้ย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับวงเงินลงทุนทั้งหมดของโครงการ ซึ่งตามข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏ คงทราบแต่เพียงค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เฉพาะในส่วนที่บริษัทสหคีนีมาจะลงทุนประมาณ ๓๔ ล้านบาทเท่านั้น โดยที่ยังมิได้มีการนำวงเงินในส่วนอื่นทั้งหมด เช่น มูลค่าของการใช้คลื่นความถี่ค่าเช่าสถานที่ ค่าใช้ทรัพย์สินของสถานีวิจัยโทรทัศน์ช่อง ๑๑ เป็นต้น มารวมคำนวณด้วย กรณีนี้จึงย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงว่าวงเงินลงทุนทั้งหมดของทั้งโครงการเป็นจำนวนเท่าใด ถ้าหากปรากฏว่ามีวงเงินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปการที่กรมประชาสัมพันธ์จะนำโครงการดังกล่าวไปให้บริษัทสหคีนีมาซึ่งเป็นเอกชนรับไปดำเนินการ ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕

อนึ่ง ตามที่ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงว่า แม้ว่าโครงการนี้จะมีวงเงินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาท คณะรัฐมนตรีก็อาจกำหนดให้ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้ตามมาตรา ๑๑ นั้น กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑ มีข้อสังเกตว่ามีใช้กรณีที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไปทุกเรื่อง แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของคณะรัฐมนตรีหรือของส่วนราชการเจ้าของโครงการที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการเฉพาะราย

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๓๗